

Universitätsbibliothek Paderborn

**Instrvctio R.P. Ignatii Balsamonis Societatis Iesu,
Theologi. De Perfectione Religiosa, Et De Vera Recte
Orandi & meditandi methodo**

Balsamo, Ignazio

Coloniæ Agrippinæ, 1612

Cap. XII. De lectione spirituali.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48888](#)

modo, uti iam diximus, ad usum adhibetur.

§. Ad meditationem, quia pulcherrimam meditationi materiam subministrat, uti paulo post docebimus.

Ex omnibus autem his orandi modis, alijs alijs sunt accommodatores, immo unius eidemque personae alio atque alio tempore, iuxta corporis & animi eius dispositionem, modo hic, modo alius orandi modus magis placet. Nam corpori languido aut fatigato, cum haudquam conueniant longae meditationes, utilior erit vocalis oratio. Et ei qui in itinere constitutus est, nihil conuenientius orationem mixta, ut supra dictum est.

DE LECTIONE SPIRITUALI.

CAP. XII.

QVANDO QVIDEM clarum atque perspicuum est sacrorum librorum Lectionem utilissimam, atque orationis individuam comitem esse: nam inde quotidiana experientia

tia

tia cernimus eos, qui orationis exercitium diligunt, lectionis quoque spiritualis præcipuos amatores esse: idcirco ea tantum hoc loco annotabimus, quæ ad lectionem utiliter instituendam, momenti aliquid adferent.

Primum documentum versabitur circa libros, qui legendi sunt. Itaque legenda erit S. Scriptura, maximè vero libri quatuor Euangeliorum, Epistolæ Paulinæ, & Canonicæ omnes. Ex veteri autem testamento, liber Iob. Proverbia, Ecclesiastes, & Sapientia Salomonis. Ecclesiasticus. Post sacram scripturā legendi quoque erunt alij spirituales libri, quorum optimos quosque in sequenti catalogo breuiter annotauimus.

2. Leget quisque libros palato suo maximè seruientes, atque ex quibus maiorem se utilitatem referre intellegit: ac proinde plures degustare, & ex illis deinde aliquos sibi accommodatores deligere potest.

3. Ne autem in librorum electione fallatur, consilium Patris sui spiritua-

ritualis super hac re inquirat.

4. Cauabit ne in legendo instabilis sit, & modò hunc, modò aliud librum legendum assumat, sed unum aliquem à principio ad finem usque continuet. Quamquā inficias ire non possim, aliquando ad tedium euitandum, vel tentationis alicuius occasione, vel quia tum ad talem lectionem animus hominis magis dispositus est, librum mutari oportere: sed tum post illam lectionem ad priorem librum continuandum, statim redeundum erit.

5. Expediens quoque est lectionē meditationi conformare: id est, lectionem aliquam de eadem materia, de qua meditatio instituenda est, legere.

Secundum documentum erit, de legendi methodo. Primò igitur, oportet ad lectionem accedere cum intentione recta, nec legere propter solam curiositatem, aut merum sciendi desiderium, vel ut linguam tantummodo expoliamus, sed ut animum ad deuotionem excitemus,
atque

atque in spiritu proficiamus.

2. Non nimis festinanter, sed lente ac deuotè legendum est, ac verba quæ leguntur masticanda & ruminanda.

3. Si in elegantem & utilem aliquam sententiam incidamus, paulisper ibi subsistendum erit, & ea cum animo aliquantulum expendenda, adiecta etiam breui aliqua prece.

4. Elegantiores sententiæ memoriaræ mandandæ, aut breuiter in libello separato annotandæ sunt, vt cum opus fuerit depromi, & ad usum adhiberi valeant.

Tertium documentū docebit quādo lectioni insistendum sit.

Legendum igitur erit 1. quando animus hominis magnum ad lectio-
nem appetitum, siue inclinationem
fentit.

2. Quando mens arida & deuotio-
nis expers est.

3. In festiuitatibus lectioni diuti-
us est incumbendum.

4. Ante & post sacram communio-
nem vel Missæ celebrationem.

5. Non-